

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Ἔτεο κλής]: Κάδμου πολὶται, χρῆ λέγειν τὰ καίρια
- [2] ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οἷα κα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαι μὲν αἰτία θεοῦ.
- [5] εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γέναιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] ἔτεο κλέης ἄν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὕμνοϊθ' ὑπ' ἁστών φροίμοις πολυρόθοις
- [8] οἰμῶν μασίνθ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
- [9] ἐπὶ νυμὸς γέναιτο καδμείων πόλει.
- [10] ὁμᾶς δὲ χρῆ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαίᾱς καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαίνον τασώματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον ὥστε συμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναι ποτε.
- [16] τέκνοις τε, Γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ.
- [17] ἢ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
- [18] ἅπαντα πανδοκοῦσσαι δείας ὄτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπίδι φόρους
- [20] πιστοὺς ὅπως γέναισθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν | μὲν ἐς | τόδ' ἢ | μαρ εὖ | ῥέπει | θεός·
- [22] χρόνον | γὰρ ἢ | δὴ τόν | δε πυρ | γηρου | μένοις |
- [23] καλῶς | τὰ πλεί | ω πόλε | μος ἐκ | θεῶν | κυρεῖ·
- [24] νῦν δ' ὥς | ὁ μάν | τις φη | σίν, οἱ | ωνῶν | βοτήρ,
- [25] ἐν ὧ | σὶ νω | μῶν καὶ | φρεσίν, | πυρὸς | δίχα,
- [26] χρηστη | ρίους | ὄρνι | θαςά | ψευδεῖ | τέχνη·
- [27] οὗτος | τοιῶν | δεδε | σπότης | μαντευ | μάτων
- [28] λέγει | μεγί | στηνπρο | σβολήν | Ἀχαι | ἶδα
- [29] νυκτη | γορεῖ | σθαικά | πιβου | λεύσειν | πόλει.
- [30] ἀλλ' ἔς | τ' ἐπάλ | ξεις καὶ | πύλας | πυργω | μάτων
- [31] ὀρμᾷ | σθε πάν | τες, σοῦ | σθε σὺν | παντευ | χίᾳ,
- [32] πληροῦ | τε θω | ρακεῖ | α, καὶ | πὶ σέλ | μασιν
- [33] πύργων | στάθη | τε, καὶ | πυλῶν | ἐπ' ἐ | ξόδοις
- [34] μῖνον | τες εὖ | θαρσεῖ | τε, μηδ' | ἐπη | λύδων
- [35] ταρβεῖτ' | ἄγαν | ὄμι | λον· εὖ | τελεῖ | θεός.
- [36] σκοποῦς | δὲ κά | γω καὶ | κατο | πτήρας | στρατοῦ
- [37] ἔπεμ | ψα, τοὺς | πέποι | θαμῇ | ματᾶν | ὀδῶ·
- [38] καὶ τῶνδ' | ἀκού | σας οὗ | τι μὴ | ληφθῶ | δόλῳ.
- [39] Ἄγγελος]: Ἐτεό | κλεες, | φέρι | στεΚαδ | μείων | ἄναξ,
- [40] ἦκω | σαφῇ | τάκεῖ | θενέκ | στρατοῦ | φέρων,
- [41] αὐτὸς | κατό | πτηςδ' | εἴμ' | ἐγὼ | τῶν πραγ | μάτων·
- [42] ἄνδρες | γὰρ ἐ | πτά, | θού | ριοι | λοχα | γέται,
- [43] ταυρο | σφαγοῦν | τες ἐς | μελάν | δετον | σάκος

- [44] καὶ θιγγάνον· τες χερσὶ ταυρείου φόνου,
- [45] Ἄρη τ', ἔνυώ, καὶ φιλαίματον φόβον
- [46] ὠρκωμότησαν ἡ πόλει κατασκαφὰς
- [47] θέντες λαπάξιν ἄστὺ Καδμείων βίᾱ,
- [48] ἧ γῆν θανόν· τες τήνδε φυράσειν φόνω·
- [49] μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβον· τες οἷκτος δ' οὐ τις ἦν διὰ στόμα.
- [52] σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
- [53] ἔπνει, λεόντων ὥς Ἄρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνω χρονίζεται·
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὥς πάλω λαχῶν
- [56] ἔκαπτος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκ κρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἐξόδοι σιτὰ γευσαι τάχος·
- [59] ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάντοπλος Ἄρ' ἔγειν στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδίᾳ δ' ἄρ' ἔγρησθ' ἀφρὸς
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἱπικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὣς τε νᾶρὸς κεδνὸς οἰακὸς στρόφος
- [63] φράξαι πόλιν σμαπρὶν καταγίσαι πνοὰς
- [64] Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κύμα χερσαῖον στρατοῦ·
- [65] καὶ τῶνδε καὶ ῥὸν ὅστις ὦκιστος λαβέ·
- [66] κάγῳ τὰ λοιπὰ πῖστος ἡμέροσκόπον

[67] ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου

[68] εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔση.

[69] [Ἑτεοκλῆς]: ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολιῖ σοῦχοι θεοί,

[70] Ἄρά τ' Ἴρι νύς πατρὸς ἡ μεγασθενῆς,

[71] μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανῶ λεθρον

[72] ἐκθαμνίσῃ τε δὴ ἄλωτον Ἑλλάδος

[73] φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους.

[74] ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν

[75] ζυγοῖσι δουρίοι σιμῇ ποτε σχεθεῖν.

[76] γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν.

[77] πόλις γὰρ εὔπρασσου σαδαίμονας τίει.

Parodos

[78] [Χορός]: θρέομαι φοβερὰ μεγάλῃ ᾄχῃ

[79] μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν

[80] ῥεῖ πολὺς ὁδὲ λεῶς πρόδρομος ἱππότης.

[81] αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',

[82] ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.

[83] ἔτι δὲ γὰρ ἐμᾶς πεδί' ὀπλόκτυπ' ὥττι

[84] χρίμπτει βοάν· ποτᾶται, βρέμει δ'

[85] ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

[86] ἰὼ ἰὼ

[87] ἰὼ θεοὶ θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν

[88] βοᾷ τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.

[89] ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ||τρεπῆς

[90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.

[91] τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει

[92] θεῶν ἢ θεᾶν;

[93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω

[95] βρέτη δαιμόνων;

[96] ἰὼ μάκαρες εὐεδροι,

[97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλλομεν

[98] ἀγάστονοι;

[100] ἀκού|ετ' ἦοὺκ |ἀκού|ετ' ἄ|σπίδων |κτύπον;

[101] πέπλων καὶ στεφάνων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ||φί

[102] λιτάν' ἔξομεν;

[103] κτύπον |δέδορ|κα·πάτα|γος οὐχ |ένος |δορός.

[104] τί ῥέξεις; προδώσεις, παλαίχθων

[105] Ἄρης, τὰν τεάν;

[106] ὦ χρυ|σοπή|ληξδαῖ|μον ἔπιδ' |ἔπιδε |πόλιν

[107] ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

[109] [Χορός]: θεοὶ πολιάχοι πάντες ἴτε χθονὸς·

[110] ἴδετε παρθένων

[111] ἰκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

[112] κύμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
 [115] καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
 [116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
 [117] πάντως ἄρηξον δαίμων ἄλωσιν.
 [120] Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
 [121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
 [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἱππίων
 [123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
 [124] ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
 [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
 [126] [Zele ost]
 [127] προσίστανται πάλω λαχόντες.

Antistrophe 1

[128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
 [129] ῥυσίπολις γενοῦ,
 [130] Παλλὰς, ὃ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
 [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾷ,
 [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
 [135] σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
 [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
 [140] καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
 [141] ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 [142] γεγónαμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

[143]

[165] ἐπτάπυ λον ἔδος ἐπιρ ρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: ἰὼ παναρκεῖς θεοί,

[167] ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς

[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,

[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

[170] ἑτεροφώνῳ στρατῶ.

[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως

[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ἰὼ φίλοι δαίμονες,

[175] λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν,

[176] δεῖξαθ' ὥς φιλοπόλεις,

[177] μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,

[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε.

[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων

[180] μνήστορες ἐστέ μοι.

[181] [Ἐτεοκλής]: ὁμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,

[182] ἧ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτηρία,

[183] στρατῶ τε θάρσος τῷδε πυργηρομένῳ,

[185] βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν

[186] αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

- [187] μήτ' ἐν κακοῖσιν μήτ' ἐν εὐεστοῖσιν φίλῃ
- [188] ξύνοι κος εἶην τῷ γυναι κείῳ γένει.
- [189] κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὀμιλητὸν θράσος,
- [190] δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
- [191] καὶ νῦν πολίταις τάςδε διαδρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι διερροθήσασα ψυχὸν κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
- [194] αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθοῦμεθα.
- [195] τοιαῦτά τ' ἄν γυναιξὶ σὺν ναιῶν ἔχοις.
- [196] κεί μ' ἵτις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
- [197] ἀνὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταχίμιον,
- [198] ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευσεται,
- [199] λευστήρα δὲ μοι δ' οὐ τι μὴ φύγῃ μόρον.
- [200] μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλεύέτω,
- [201] τᾶξωθεν· ἐνδον δ' οὐσα μὴ βλάβῃν τίθει.
- [202] ἤκουσας ἡοῦκ ἤκουσας, ἡ κωφῇ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκούσασα
- [204] τὸν ἀρματοκτυπὸν ὄτοβον ὄτοβον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετᾶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλής]: τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ ς πρῶραν φυγῶν
- [209] πρύμνηθεν ἡῶρε μηχανὴν σωτηρίας,

- [210] νεῶς | καμῶν | σῆσπον | τίω | πρὸς κύ | ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα
- [212] βρέτη, θεοῖσι πῖσυνος, νιφάδος
- [213] ὅτ' ὀλοᾷς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις.
- [214] δὴ τότε ἦρθεν φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
- [216] [Ἑτεοκλής]: πύργον | στέγειν | εὖχεσθεπολέμιον | δόρυ.
- [217] οὐκοῦν | τὰδ' ἔσται πρὸς | θεῶν. ἀλλ' οὖν | θεοῦς
- [218] τοὺς τῆς | ἀλούσῃς πόλεος | ἐκλείπειν | λόγος.
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
- [221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίω.
- [223] [Ἑτεοκλής]: μή μοι | θεοῦς | καλοῦσαβου | λεύου | κακῶς.
- [224] πειθαρχία | γὰρ ἐστί τῆς | εὐπραξίας
- [225] μήτηρ, | γυνὴ | σωτὴρ | ος ὧδ' | ἔχει | λόγος.
- [226] [Χορός]: ἔστι θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα.
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
- [228] κακὰ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὁμμάτων
- [229] κρηναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.
- [230] [Ἑτεοκλής]: ἀνδρῶν | τὰδ' ἔστί, σφάγια καὶ | χρηστήρια
- [231] θεοῖσιν ἔρδιν πολέμιων πειρωμένους.
- [232] σὸν δ' αὖ | τὸ σιγᾶν καὶ | μένειν | εἴσω | δόμων.

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Ἑτεοκλής]: οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
- [237] ἀλλ' ὥς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,
- [238] εὐκῆλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] тарβосύνω φόβω τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.
- [242] [Ἑτεοκλής]: μή νυν, ἔάν θνήσκον τας ἡ τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἄρπαλίζετε.
- [244] τούτω γὰρ Ἄρης βόσκειται, φόνω βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυγαμάτων.
- [246] [Ἑτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλισμα γῆθεν, ὥς κυκλουμένων.
- [248] [Ἑτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἄρκεῖ τῶν δεβουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀρα γὰρ μὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
- [250] [Ἑτεοκλής]: οὐ σίγα μὴ δὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ὦ ξυντέλει, αμὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Ἑτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶς ἄνασχῆσθι τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολίται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Ἑτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

[256] [Ἑτεοκλής]: ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὦ πασας γένος.

[257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὦ σπερ ἄνδρας ὦν ἄλῳ πόλις.

[258] [Ἑτεοκλής]: παλιν στομεῖς αὖθιγ γάνουσ' ἀγαλμάτων;

[259] [Χορός]: ἄψυχία γὰρ γλῶσσαν ἄρπάζει φόβος.

[260] [Ἑτεοκλής]: αἵτου μένω μοι κοῦφον εἰδοίης τέλος.

[261] [Χορός]: λέγοις ἄν ὥς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

[262] [Ἑτεοκλής]: σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

[263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἅλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

[264] [Ἑτεοκλής]: τοῦτ' ἄντ' ἐκεῖνων τοῦ πρὸς αἰροῦμαι σέθεν.

[265] καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκ τὸς οὓς' ἀγαλμάτων,

[266] εὖχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς.

[267] κάμῶν ἀκούσας' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

[268] ὁλοφυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιῶνισον,

[269] Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

[270] θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

[271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισούχοις θεοῖς,

[272] πεδιόνομοις τε καὶ γοράς ἐπισκόποις,

[273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

[274] εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

[275] μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

[276] [ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαι]

[277] θύσειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐσθήματα,

[278] στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἄγνοϊς δόμοις.

[279] στέψω | πρὸ ναῶν, πολεμίων | δ' τὰ ἐσθήματα |

[280] τοιαῦτ' | ἐπεύχουμῃ | φιλοστόνως | θεοῖς, |

[281] μηδ' ἐν | ματαίοις κἀγρίοις | ποιφύμασιν· |

[282] οὐ γάρ | τι μάλλον μὴ | φύγῃς | τὸ μόρσιμον. |

[283] ἐγὼ | δέ γ' ἄνδρας ἐξ | ἐμοῖ | σὺν ἐβδόμῳ |

[284] ἀντηρέτας | ἐχθροῖσι τὸν | μέγαν | τρόπον |

[285] εἰς ἐπτατεῖ | χεῖρ' ἐξόδους | τάξω | μολών, |

[286] πρὶν ἄγγέλους | σπερχynoύς | τε καὶ | ταχυρόθους |

[287] λόγους | ἰκέσθαι καὶ | φλέγειν | χρεῖας | ὕπο.

Stasimon

Strophe 1

[288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· |

[289] γείτονες δὲ καρδίας |

[290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος |

[291] τὸν ἀμφιτειχῇ λεών, |

[292] δράκοντας ὥς τις τέκνων |

[293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας |

[294] πάντρομος πελειάς. |

[295] τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους |

[296] πανδαμεῖ πανομιλεῖ |

[297] στείχουσιν. τί γένωμαι; |

[298] τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν |

[299] ἰάπτουσι πολίταις|

[300] χερμάδ' ὀκριόεσσαν.|

[301] παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς|

[302] θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν|

[303] Καδμογενῇ ῥύεσθε.|

Antistrophe 1

[304] [Χορός]: ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον|

[305] τᾷσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς|

[306] ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,|

[307] ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον|

[308] πωμάτων|

[309] ὅσων ἴησιν Ποσειδᾶν ὁ γαίαρχος|

[311] Τηθύος τε παῖδες.|

[312] πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι|

[313] θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω|

[314] πύργων ἀνδρολέτειραν|

[315] κῆρα, ῥίψοπλον ἄταν,|

[316] ἐμβалόντες ἄροισθε|

[317] κῦδος τοῖσδε πολίταις.|

[318] καὶ πόλεως ῥύτορες ἔστ
seid
it|is

[319] εὐεδροί τε στάθητ'|

[320] ὀξυγόις λιταῖσιν.|

Strophe 2

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν|
- [322] Αἶδᾱ προϊάψαι, δορὸς ἄγραν|
- [323] δουλίαν ψαφάρᾱ σποδῶ|
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν|
- [325] περθομέναν ἀτίμως,|
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,|
- [327] ἔ ξ, νέας τε καὶ παλαιάς|
- [328] ἵππηδὸν πλοκάμων, περιρῥηγνυμένων|
- [329] φαρέων. βοᾷ|
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλιν,|
- [331] λαῖδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·|
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἄρτιτρόποις ὠμοδρόποις|
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι|
- [335] δωμάτων στυγερὰν ὁδόν·|
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω|
- [337] βέλτερά τῶνδε πράσσειν·|
- [338] πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῇ,|
- [339] ἔ ξ, δυστυχῇ τε πράσσει·|
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει,|
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῶ|

[342] χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·

[343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας

[344] μιάινων εὐσέβειαν Ἄρης.

Strophe 3

[345] [Χορός]: κορκορυαὶ δ' ἀν' ἄστρῳ, προτὶ δ' ὀρκάνα

[346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ

[347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·

[348] βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι

[349] τῶν ἐπιμαστιδίων

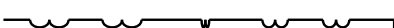
[350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.

[351] ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·

[352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,

[353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,

[354] ξύννομον θέλων ἔχειν,

[355] οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.

[356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

Antistrophe 3

[357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσῶν

[358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν

[359] δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·

[360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος

[361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

- [362] ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
- [363] δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι.
- [364] τλάμον' εὐνὰν αἰχμάλωτον
- [365] ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὥς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὃ τοι κατόπτης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
- [370] πευθῶ τιν' ἢ μῖν, ὧ φίλαι, νέαν φέρει,
- [371] σπουδῇ διῶ κωνπομπίμους χνόας ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
- [373] εἰς ἄρτίκοιλον ἀγέλου λόγον μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' ἂν εἰδῶς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
- [376] ὥς τ' ἐν πύλαις ἔκαστος εἴληχεν πάλον.
- [377] Τυδεὺς μὲν ἦδη πρὸς πύλαισι Πρωίτισιν
- [378] βρέμει, πόρον δ' Ἰσμήνδον οὐκ ἔῃ περᾶν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
- [380] Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
- [381] μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.
- [382] θείνει δ' ὄνειδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
- [383] σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἄψυχῃ.
- [384] τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους

- [385] σεῖει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἅσπιδος δ' ἔσω
- [386] χαλκήλατοι κλάζουσικῶδωνες φόβον·
- [387] ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἅσπιδος τόδε,
- [388] φλέγονθ' ὑπ' ἅστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
- [389] λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
- [390] πρέσβιστον ἅστρον, νυκτὸς ὁ φθαλμός, πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' ἀλύωνταῖς ὑπερκόμποισαγαῖς
- [392] βοᾷ παρ' ὅχθαις ποταμίαις, μάχης ἔρων,
- [393] ἵππος χαλινῶν ὧς κατασθμαίνων μένει,
- [394] ὅστις βοῇν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.
- [395] τίν' ἂν τιτάξεις τῷδε; τίς Προΐτου πυλῶν
- [396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγυος;
- [397] [Ἐτεοκλής]: κόσμον μὲν ἂν δρὸς οὐτίν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
- [398] οὐδ' ἔλκοποι ἀγίγνεται τὰ σήματα·
- [399] λόφοι δὲ κῶδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
- [400] καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἅσπιδος
- [401] ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἂν γέννοιτο μάντις ἀνοία τινί.
- [403] εἰ γὰρ θανόντι νῦξ ἐπ' ὁφθαλμοῖς πέσοι,
- [404] τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
- [405] γένοιτ' ἂν ὁρθῶς ἐν δίκῳ τ' ἐπὶ νυμον,
- [406] καὶ τὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
- [407] ἐγὼ δὲ Τυδεΐκεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξωπροστάτην πυλῶμάτων,
- [409] μάλ' εὐγενῇ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶν τα καὶ στυγοῦνθ' ὑπὲρ φρονας λόγους.
- [411] αἰσchrῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
- [413] ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
- [414] Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
- [415] Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἴργειν τεκούσημῃ τρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὥς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματι φόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὀλομένων ἰδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὐτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραι σινεῖ ληχεν πύλαις,
- [424] γίγας δδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν', ἃ μὴ κραίνου τύχη·
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλοντος φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἔριν πέδοι σκήψανέμποδὼν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημ|βρινοῖ|σιθά|πεισιν|προσή|κασεν·
- [432] ἔχει|δὲ σῆ|μα γυ|μνὸν ἄν|δρα πυρ|φόρον,
- [433] φλέγει|δὲ λαμ|πὰς διὰ|χερῶν|ὥπλι|σμένη·
- [434] χρυσοῖς|δὲ φω|νεῖ γράμ|μασιν|πρήσω|πόλιν.
- [435] τοιῷ|δε φω|τὶ πέμ|πε— τίς|ξυστή|σεται,
- [436] τίς ἄν|δρα κομ|πάζον|ταμῇ|τρέσας|μενεῖ;
- [437] [Ἐτεοκλής]: καὶ τῷ|δε κέρ|δαι κέρ|δος ἄλ|λο τί|κτεται.
- [438] τῶν τοι|ματαί|ωνάν|δράσιν|φρονη|μάτων
- [439] ἡ γλῶσσ'|ἀλη|θὴς γί|γνεται|κατή|γορος·
- [440] Καπανεύς|δ' ἀπει|λεῖ, δρᾶν|παρε|σκευα|σμένος,
- [441] θεοὺς|ἀτί|ζων,κά|πογυ|μνάζων|στόμα
- [442] χαρᾶ|ματαί|αθνη|τὸς ὦν|εἰς οὐ|ρανὸν
- [443] πέμπει|γεγω|νὰ Ζη|νὶ κυ|μαίνοντ'|ἔπη·
- [444] πέποι|θα δ' αὐ|τῷ ξὺν|δίκη|τὸν πυρ|φόρον
- [445] ἥξειν|κεραυ|νόν,οὐ|δὲν ἐ|ξηκα|σμένον
- [446] μεσημ|βρινοῖ|σιθά|πεισιν|τοῖς ἡ|λίου.
- [447] ἀνήρ|δ' ἐπ'|αὐτῷ, κεί|στόμαρ|γός ἐστ'|ἄγαν,
- [448] αἶθων|τέτα|κταιλῇ|μα, Πολυ|φόντου|βία,
- [449] φερέγ|γυον|φρούρη|μα,προ|στατη|ρίας
- [450] Ἀρτέμι|δος εὐ|νοίαι|σισύν|τ' ἄλλοις|θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλ|λον ἄλ|λαις ἐν|πύλαις|εἰλη|χότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' ὃς πόλει|μεγάλ' ἐ|πεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ|δέ νιν|βέλος ἐ|πισχέθου,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἐδωλίων ὑπερκόπῳ
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐν τεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ ἔτε ὀκλῶ τρίτος πάλος
- [459] ἐξ ὑπτίου ἰπήδησεν ὑχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηίστησι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμυκτῆρσιν ἐμβριμώμενας
- [462] δινεῖ, θελοῦσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
- [464] μυκτῆροκόμποις πνεύμασιν πληροῦμενοι.
- [465] ἐσχὴμά τι σταδ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον·
- [466] ἀνὴρ ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
- [469] ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλῃ πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωνὴν πέμπε τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλής]: πέμποιμ' ἂν ἥδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
- [473] καὶ δὴ πέπεμπταικόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] ὃς οὐ τι μάργων ἱππικῶν φρυγαμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρῆσεται,

- [477] ἀλλ' ἦ θανῶν τροφεῖ ἀπληρώσει χθονί,
- [478] ἦ καὶ δού' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἄσπίδος
- [479] ἑλῶν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
- [482] πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὥς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένῃ φρενί, τῶς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
- [488] ἵππο μέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
- [489] ἄλλω δὲ πολὴν, ἄσπίδος κύκλον λέγω,
- [490] ἔφριξά δι' ἠέσαντος οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
- [492] ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἄσπίδι,
- [493] Τυφῶν' ἰέντα πύρπνοον διὰ στόμα
- [494] λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
- [495] ὄφρων δὲ πλεκτάναι σπερὶ δρομον κύτος
- [496] προσηδάφιστα κοῖ λογάστορος κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
- [498] βακχᾷ πρὸς ἄλκην Θυιᾶς ὥς φόβον βλέπων.
- [499] τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὔφυλα κτέον.

- [500] Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλής]: πρῶτον μὲν Ὅγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
- [503] εἴρξει νεοσσῶν ὧς δράκοντα δύσχιμον.
- [504] Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
- [506] ἐξιστορῆσαι ποίραν ἐν χρεῖα τύχης,
- [507] οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὔδ' ὅπλων σχέσιν
- [508] μωμητὸς, Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολέμους ἐπ' ἀσπίδων
- [511] θεοῦς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
- [512] Ὑπερβίω δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
- [513] σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
- [514] κοῦπω τις εἶδε Ζῆνά που νικῶμενον.
- [515] τοιάδε μέντοι προσφίλει αἰδοιμόνων.
- [516] πρὸς τῶν κρατοῦντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἥσσω μένων,
- [517] εἰ Ζεὺς γε Τυφῶκαρτερὸς τεροσμάχη.
- [518] Ὑπερβίω τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας,
- [520] σωτήρ γένοιτ' ἄν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
- [527] πέμπταισι προσταχθέντα βοῦράϊσι πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
- [530] σέβειν πεποιθὺς ὁμάτων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
- [532] Διός· τόδ' αὖ δ᾿ ἄμῃ τρὸς ἐξ ὄρεσκόου
- [533] βλάστημα καλὸν λίπῳρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ·
- [534] στεῖχει δ' ἔουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
- [535] ὥρας φυοῦσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θορίξ.
- [536] ὁ δ' ὦμόν, οὗτι παρθένων ἐπὶ νυμῶν,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμι' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
- [539] τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκῇ λάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῶσώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὦμόσι τονπροσμεμηχανημένην
- [542] γόμοις ἐνὼμαλαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ξίνα,
- [544] ὥς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷ δ' ἰάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπῇ λεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς | κελεύθου δ' οὐ | καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαῖος Ἄρκας· ὁ δὲ | τοιόσδ' ἄνθρω
- [548] μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων | καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις | ἀπειλεῖτοισδ' | ἅ μὴ | κραίνου | θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ | τύχοι ἐνῶν | φρονοῦσι περὶ | θεῶν,
- [551] αὐτοῖς | ἐκεῖνοις ἀνοσίοις | κομπάσασιν·
- [552] ἧ τᾶν | πανώλεις παγκάκως | τ' ὀλοῖατο.
- [553] ἔστιν | δὲ καὶ | τῷ δ', ὃν | λέγεις | τὸν Ἄρκαδα,
- [554] ἄνθρω | ἄκομπος χεῖρ | δ' ὁρᾷ | τὸ δρᾷσιμον,
- [555] Ἄκτωρ | ἀδελφὸς τοῦ | πάρος | λελεγμένον·
- [556] ὃς οὐκ | ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων | ἄτερ
- [557] ἔσω | πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν | κακά,
- [558] οὐδ' εἰ | σαμεῖψαιθηρὸς ἐχθίστου | δάκους
- [559] εἰκῶ | φέροντα πολεμίας | ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἧ ἔωθεν εἰσὶν τῷ | φέροντι μέμψεται,
- [561] πυκνοῦ | κροτησμοῦ τυγχάνουσ' | ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν | θελόντων τᾶν | ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
- [563] [Χορός]: ἵκνεῖται λόγος διὰ | στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυοῦσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦ δ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον | λέγοιμ' ἂν ἅνδρα σωφρονέστατον,

- [569] ἀλκήν | τ' ἄρι | στον μάν | τιν, Ἀμ | φιάρεω | βίαν·
- [570] Ὅμολω | ίσιν | δὲ πρὸς | πύλαις | τεταγ | μένος |
- [571] κακοῖ | σι βά | ζει πολ | λὰ Τυ | δέως | βίαν·
- [572] τὸν ἄν | δροφόν | την, τὸν | πόλεως | ταρα | κτορα,
- [573] μέγι | στον Ἄρ | γει τῶν | κακῶν | διδά | σκαλον,
- [574] Ἐρι | νύος | κλητῆ | ρα, πρό | σπολον | φόνου,
- [575] κακῶν | τ' Ἀδρά | στῶ τῶν | δε βου | λευτή | ριον.
- [576] καὶ τὸν | σὸν αὖ | θις προ | σθροῶν | ὁμό | σπορον,
- [577] ἔξυ | πτιά | ζωνὸμ | μα, Πολυ | νείκους | βίαν,
- [578] δῖς τ' ἐν | τελευ | τῆτοῦ | νομ' ἐν | δατού | μενος,
- [579] καλεῖ. | λέγει | δὲ τοῦτ' | ἔπος | διὰ | στόμα·
- [580] ἧ τοῖ | ον ἔρ | γον καὶ | θεοῖ | σιπρο | σφιλές,
- [581] καλόν | τ' ἀκοῦ | σαι καὶ | λέγειν | μεθυ | στέροις,
- [582] πόλιν | πατρῷ | ανκαὶ | θεοὺς | τοὺς ἐγ | γενεῖς |
- [583] πορθεῖν, | στράτευμ' | ἔπα | κτὸν ἐμ | βεβλη | κότα;
- [584] μητρός | τε πη | γήν τίς | κατα | σβέσει | δίκη;
- [585] πατρίς | τε γαῖ | α σῆς | ὑπὸ | σπουδῆς | δορὶ |
- [586] ἀλοῦ | σα πῶς | σοι ξύμ | μαχος | γενή | σεται;
- [587] ἔγω | γε μὲν | δὴ τήν | δε πι | ανῶ | χθόνα,
- [588] μάντις | κεκευ | θῶς πολε | μίας | ὑπὸ | χθονός.
- [589] μαχώ | μεθ', οὐκ | ἄτι | μονέλ | πίζω | μόρον.
- [590] τοιαῦθ' | ὁ μάν | τισ ἀ | σπιδ' | εὐ | κήλως | ἔχων |
- [591] πάγχαλ | κον ἡῦ | δα· σῆ | μα δ' οὐκ | ἐπῆν | κύκλω.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλσος διὰ φρενὸς καρπούμενος,
- [594] ἔξ ἧς τὰ κεδνὰ βλάστανει βουλεύματα.
- [595] τούτῳ σοφούς τε καὶ γαθοὺς ἀντηρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινώσει νὸς δὲ θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλής]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντο ὄρνιθος βροτοῖς
- [598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
- [601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκ καρπίζεται.
- [602] ἦ γὰρ ξυνεῖσβας πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινι
- [604] ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἦ ξὺν πολλῖταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν
- [606] ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοῦ κυρήσας ἐκ δίκῃς ἀγρεύματος,
- [608] πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.
- [609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ,
- [611] μέγας προφήτης, ἀνὸς οἰσσυμμιγεῖς
- [612] θρασυστόμοι σὺν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελεῖν κυσθήσεται.

- [615] δοκῶ | μὲν οὖν | σφε μη | δὲ προ | σβαλεῖν | πύλαις |
- [616] οὐχ ὥς | ἄθυ | μος οὐ | δὲ λή | ματος | κάκῃ, |
- [617] ἀλλ' οἷ | δὲν ὥς | σφε χρῇ | τελευ | τῇσαι | μάχῃ, |
- [618] εἰ καρ | πὸς ἔ | σται θε | σφάτοι | σιλο | ξίου· |
- [619] φιλεῖ | δὲ σι | γᾶν ἦ | λέγειν | τὰ καί | ρια. |
- [620] ὁμως | δ' ἐπ' αὐ | τῷ φῶ | τα, Λα | σθένους | βίαν, |
- [621] ἐχθρό | ξενον | πυλω | ρὸν ἄν | τιτά | ξομεν, |
- [622] γέρον | τα τὸν | νοῦν, σάρ | κα δ' ἡ | βῶσαν | φύει, |
- [623] ποδῶ | κες ὅμ | μα, χεῖ | ρα δ' οὐ | βραδύ | νεται |
- [624] παρ' ἃ | σπίδος | γυμνω | θὲν ἄρ | πάσαι | δόρυ. |
- [625] θεοῦ | δὲ δῶ | ρὸν ἔ | στιν εὐ | τυχεῖν | βροτούς. |
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς |
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὥς πόλις εὐτυχῇ, |
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς |
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν |
- [630] Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῶ. |
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἔ | βδομον | δὴ τόνδ' | ἐφ' ἐ | βδόμαις | πύλαις |
- [632] λέξω, | τὸν αὐ | τοῦ σοῦ | κασί | γνητον, | πόλει |
- [633] οἷας | ἀρᾶ | ται καὶ | κατεύ | χεται | τύχας· |
- [634] πύργοις | ἔπεμ | βὰς κά | πικη | ρυχθεῖς | χθονί, |
- [635] ἀλώ | σιμον | παιᾶν' | ἔπε | ξιακ | χάσας, |
- [636] σοὶ ξυμ | φέρε | σθαι καὶ | κτανὼν | θανεῖν | πέλας, |
- [637] ἦ ζῶντ' | ἀτι | μαστῇ | ρα ὥς | ἀνδρῇ | λάτην |

- [638] φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τεῖσασθαι τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' αὐτεῖκαὶ θεοὺς γενεθλίους
- [640] καλεῖ πατρῷας γῆς ἐποπτήρας λιτῶν
- [641] τῶν ὧν γενέσθαι πᾶν χυ Πολυνείκους βία.
- [642] ἔχει δὲ καὶ νοπη γέξευ' κυκλον σάκος
- [643] διπλοῦν τε σῆμα προσημενηχανημένον.
- [644] χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευ χηστήν ἰδεῖν
- [645] ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
- [646] Δίκη δ' ἄρ' εἰναίφῃσιν, ὥς τὰ γράμματα
- [647] λέγει κατὰ ξωδ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
- [648] ἔχει πατρῶων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' ἐκεῖ νωνέσσι τὰ ξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ.
- [651] ὥς οὐ ποτ' ἄνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
- [652] μέμψη, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
- [653] [Ἐτεοκλής]: ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
- [654] ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου γένος.
- [655] ὦ μοι, πατὴρ δὴ νῦν ἄραὶ τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὐτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
- [657] μὴ καὶ τεκνωθῆδυσφορῶτερος γόος.
- [658] ἐπὶ νύμφῃ δὲ κάρτα Πολυνείκει λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα τοῦ πίσημ' ὅποι τελεῖ,
- [660] εἴ νιν κατὰ ξειχρυσότευκτα γράμματα

- [661] ἐπ' ἄσπίδος φλύον τασὺν φοίτω φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκεῖνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
- [664] ἀλλ' οὐτ' ἐνιν φυγόντα μὴ τρώθεν σκότον,
- [665] οὐτ' ἐν τροφαῖσιν, οὐτ' ἐφηβήσαντά πω,
- [666] οὐτ' ἐν γενεῇ οὐξυλογῆ τριχῶματος,
- [667] Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξίωσατο.
- [668] οὐδ' ἐν πατρῷας μὴν χθονὸς κακοῦ χιῶ
- [669] οἴμαι νιν αὐτῶ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἧ δ' ἦτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδῶ νυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωνὴ παντόλμω φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθὼς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μάλλον ἐνδικῶτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτω κάσις,
- [675] ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὥς τάχος
- [676] κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, οἱ δῖπου τέκος, γέννη
- [678] ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδῶ μένω.
- [679] ἀλλ' ἂν δρας Ἄργεῖοι σικαδμείους ἄλεις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
- [683] [Ἑτεοκλής]: εἶπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 [685] κακῶν δὲ καὶ σχρῶν οὐ τιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπληθῆς
 [687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'
 [688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
 [689] [Ἐτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 [690] ἴτω κατ' οὐρόν κ' ὅμα Κωκυτοῦ λαχόν
 [691] Φοίβω στυγῇ θένπᾶν τὸ Λαίου γένος.
 [692] [Χορός]: ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἥμερος ἐξοτρύννει
 [693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 [694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
 [695] [Ἐτεοκλής]: φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατὴρ τάλαιν' ἀρὰ
 [696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
 [697] λέγουσα κέρδος πρότερον ὐστέρου μόρου.
 [698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ
 [699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγες οὐκ
 [700] εἶσι δόμων Ἑρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 [701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
 [702] [Ἐτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
 [703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὅλομένων θαυμάζεται·
 [704] τί οὖν ἔτ' ἂν σαῖνοι μενόμεν θρίον μόρον;

- [705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
- [706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλαστὸς
- [707] ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ
- [708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
- [709] [Ἐτεοκλής]: ἐξέζεσεν γὰρ οἱ δίπου κατεύματα·
- [710] ἄγαν δ' ἄληθεῖς ἐνὺπνίων φαντασμάτων
- [711] ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.
- [712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καὶ περ οὐ στέργων ὅμως.
- [713] [Ἐτεοκλής]: λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνητις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
- [714] [Χορός]: μὴ ἄλθῃς ὁδοῦς· σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.
- [715] [Ἐτεοκλής]: τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἄπαμβλυνεῖς λόγῳ.
- [716] [Χορός]: νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.
- [717] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
- [718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτὰ δελφοναῖμα δρέψασθαι θέλεις;
- [719] [Ἐτεοκλής]: θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

Strophe 1

- [720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
- [721] θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
- [722] παναλαθῇ κακόμαντιν
- [723] πατρὸς εὐκταίαν Ἑρινὺν
- [724] τελέσαι τὰς περιθύμους
- [725] κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·

[726] παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμῶ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας

[730] πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὀπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαῖα κόνις

[737] πῆλ' μελαμπαγὲς αἶμα φοῖνιον,

[738] τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἂν σφε λούσειεν; ὧ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῇ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὠκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἐς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὖτε Λάιος

[746] βίᾱ, τρὶς εἰπόντος ἐν
[747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
[749] θνᾶσκοντα γέννας ἄτερ σῶζειν πόλιν,

Strophe 3

[750] [Χορός]: κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
[751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
[752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
[753] ὅστε ματρὸς ἀγνᾶν
[754] σπείρας ἄρουραν· ἔτ' ἀτράφη,
[755] ῥίζαν αἱματόεσσαν
[756] ἔτλα· παράνοια συνᾴγε
[757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

[758] [Χορός]: κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κύμ' ἄγει·
[759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰεῖρει
[760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμνῃαν
[761] πόλεως καχλάζει.
[762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δ' ὀλίγου
[763] τείνει, πύργος ἐν εὐρεί.
[764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
[765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

Strophe 4

[766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἄρᾶν

[767] βαρεῖαι καταλλαγαί·

[768] τὰ δ' ὅλο' οὐ παρέρχεται.

[769] πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει

[770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν

[771] ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν

[773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι

[774] πολύβατός τ' ἀγῶν βροτῶν,

[775] ὅσον τότ' οἱ δίπουν τίον,

[776] τὰν ἀρπαξάνδραν

[777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

[778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων

[779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων

[780] γάμων, ἐπ' ἅλγει δὲ σφοδρῶν

[781] μαινομένα κραδίᾳ

[782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·

[783] πατροφόνῳ χερὶ τῶν

[784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας
- [786] ἐφῆ|κεν ἐπὶ|κότους|τροφᾶς,
- [787] αἰαῖ, |πικρο|γλώσσους|ἀράς,
- [788] καί σφε|σιδαρονόμῳ|
- [789] διὰ|χερὶ|ποτε|λαχεῖν|
- [790] κτήματα· νῦν δὲ|τρέω|
- [791] μὴ|τελέσῃ|καμψίπους|Ἑρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, παῖ|δες μη|τέρων|τεθραμ|μέναι.
- [793] πόλις|πέφευ|γενῆ|δε δού|λιον|ζυγόν·
- [794] πέπτω|κεν ἄν|δρῶν|ὁ βρίμυν|κομπά|σματα·
- [795] πόλις|δ' ἐν|εὐ|δίᾳ|τε καὶ|κλυδω|νίου|
- [796] πολλαῖ|σι πλη|γαῖς ἄντ|λον οὐκ|ἐδέξ|ατο.
- [797] στέγει|δὲ πύρ|γος, καὶ|πύλας|φερεγ|γύοις|
- [798] ἐφρα|ξάμε|σθα|μονο|μάχοι|σιπρο|στάταις·
- [799] καλῶς|ἔχει|τὰ πλεῖστ',|ἐν ἔξ|πυλώ|μασι·
- [800] τὰς δ' ἐ|βδόμας|ὁ σε|μνὸς ἐ|βδομα|γέτης|
- [801] ἄναξ|Ἀπόλ|λωνεῖ|λετ',|Οἱ δί|που|γένει|
- [802] κραίνων|παλαι|ἀς|λαῖ|ου|δυσβου|λίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔ|στι|πρᾶγ|μα νεό|κοτον|πόλει|πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις|σέσω|σται·|βασί|λέες|δ' ὁμό|σποροι—
- [805] [Χορός]: τίνες; τί δ' εἴ|πας;|παρα|φρονῶ|φόβῳ|λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονοῦ|σα νῦν|ἄκου|σον·|Οἱ δί|που|τόκοι|

[807] [Χορός]: οἷ γῶ τάλαι να, μάν τις εἰ μὴ τῶν κακῶν.

[808] [Ἄγγελος]: οὐδ' ἄμ φιλέ κτωσμήν κατεσποδημένοι—

[809] [Χορός]: ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὔν ὅμως φράσον.

[810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες τεθναῖσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

[811] [Χορός]: οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἢ ναίρονθ' ἅμα;

[812] οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅγαν.

[813] αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

[814] τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα.

[815] πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,

[816] δισσῶ στρατηγῶ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

[817] Σκύθη σιδήρωκτημάτων παμπησίαν.

[818] ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

[819] πατὴρ κατ' εὐχὰς δυσπότης, φοροῦμενοι.

[820] [πόλις σέσωσται βασιλεύειν δ' ὅμοσπόροι]

[821] πέπωκεν αἶμά γαί' ὑπ' ἀλήλων φόνῳ.

Stasimon

[822] [Χορός]: ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

[823] δαίμονες, οἳ δὲ Κάδμου πύργους

[824] τούσδε ῥύεσθε,

[825] πότερον χαίρω κάπολολύξω

[826] πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι.

[827] ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας

[830] ἀτέκνους | κλαύσω | πολεμά|ρχους;

[831] οἱ δ' ἦτ' | ὀρθῶς | κατ' ἔπω | νυμῖαν |

[832] καὶ πολυ|νικεῖς |

[832b] ὦλοντ' | ἀσεβεῖ | διανοί|α.

Strophe 1

[833] [Χορός]: ὦ μέ|λαινα | καὶ τε|λεία | γένεος | Οἰδί|πουτ' ἄρά, |

[834] κακόν | με καρ|δίαν | τι περι|πίτνει | κρύος.

[835] ἔτευξα | τύμβῳ | μέλος |

[836] Θυιᾶς | αἱματοσταγεῖς |

[837] νεκροῦς | κλύου | σαδυ|σμήνως |

[838] θανόν|τας· ἦ | δύσορ|νις ἄ||δε |

[839] ξυναυλία | δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]: ἐξέ|πραξεν, | οὐδ' ἄ|πεῖπεν | πατρόθεν | εὐκταί|αφάτις.

[842] βουλαὶ | δ' ἄπι|στοι Λα|ΐου | διήρ|κεσαν.

[843] μέριμνα | δ' ἀμφὶ | πτόλιν.

[844] θέσφατ' | οὐκ ἀμβλύνεται.

[845] ἰὼ | πολύ|στονοι, | τόδ' ἤρ||γάσασθ |

[846] ' ἄπι|στον· ἦλ|θε δ' αἰ||ακτὰ |
Unglaubliches·
unbelievable·

[847] πῆματ' | οὐ λόγῳ.

[848] τάδ' | αὐ|τόδῃ | λα,προῦ | πτος ἀγ|γέλου | λόγος.

[849] διπλαῖν | μερί|μναι·νιδιδύ|μα νῦν | ὀρῶ | κακά,

- [850] αὐτοφύ|να, δίμο|ρα τέλε|α τάδε |πάθη. |τί φῶ;
- [852] τί δ' ἄλ|λο γ' ἢ |πόννοι |πόνων |ἐφέ|στιοι;
- [854] ἀλλὰ γόνων, ὦ φίλαι, κατ' οὔρον|
- [855] ἐρέσ|σετ' ἀμ|φι κρα|τὶ πόμ|πιμον |χεροῖν|
- [856] πίτυλον, |δς αἰ|έν δι' Ἀ|χέροντ' |ἀμεί|βεται|
- [857] τὰν ἄ|στολον |μελάγ|κροκον|θεω|ρίδα,
- [858] τὰν ἀ|στιβῆ|Παιῶ|νι, τὰν |ἀνά|λιον|
- [860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
- [861] ἀλλὰ γὰρ |ῆκουσ' |αἶδ' ἐπὶ |πρᾶγος|
- [862] πικρὸν Ἀν|τιγόνη|τ' ἡδ' Ἰ|σμήνη,
- [863] θρῆνον ἀ|δελφοῖν· |οὐκ ἀμ|φιβόλως|
- [864] οἴμαί |σφ' ἐρατῶν |ἐκ βαθυ|κόλπων|
- [865] στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
- [866] ἡμᾶς |δὲ δίκη|πρότερον |φήμης|
- [867] τὸν δυ|σκέλαδόν |θ' ὕμνον Ἑ|ρινύος|
- [868] ἰαχεῖν Ἀῖδατ'
- [870] ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
- [871] δυσάδελ|φόταται |πασῶν |όπόσαι|
- [872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
- [873] κλαίω, |στένομαι, |καὶ δόλος |οὐδεῖς|
- [874] μὴ' κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

Strophe 2

[875] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
[876] φίλων ἄπυστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
[877] δόμους πατρώους ἐλόντες
[878] μέλαιοι σὺν αἰχμᾷ.
[879] μέλαιοι δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
[880] εὖρον το δόμων ἐπὶ λύμῃ.

Antistrophe 2

[881] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δωμάτων
[882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
[883] ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε
[885] σὺν σιδάρω.
[886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
[887] πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

[888] [Χορός]: δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
[889] τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχυνων
[890] τε πλευρωμάτων
[891] [Zelee ost]
[892] αἰαῖ δαίμόνιοι,
[893] αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
[895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
[896] σώμασιν πεπλαγμένους,

[897] ἀναυδάτῳ μένει
 [898] ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
 [899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

[900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
 [901] στένουσι πύργοι, στένει
 [902] πέδον φίλανδρον· μένει
 [903] κτέανα δ' ἐπιγόνους,
 [904] δι' ὧν αἰνομόροις,
 [905] δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.
 [907] ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
 [908] κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
 [909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ
 [909b] ἀμεμφεῖα φίλοις,
 [910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

Strophe 4

[911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,
 [912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
 [913] τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
 [914] τάφων πατρῶων λαχαί.
 [915] ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς
 [916] προπέμπει δαϊκτῆρ

[917] γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
 [918] δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής,
 [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
 [920] φρενός, ἃ κλαιομένας μου
 [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

Antistrophe 4

[922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλοῖσιν
 [923] ὥς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
 [924] ξένων τε πάντων στίχας
 [925] πολυφθόρους ἐν δαί.
 [926] δυσδαίμων σφιν ἃ τεκοῦσα
 [927] πρὸ πασῶν γυναικῶν
 [928] ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
 [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
 [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὦδ'
 [931] ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλλοφόνους
 [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

[933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
 [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
 [935] ἔριδι μαινομένα,
 [936] νείκεος ἐν τελευτᾷ.

[937] πέπαιται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
 [938] ζόα φονορύτῳ
 [939] μέμικται· κάρτα δ' εἴς' ὄμαιμοι.
 [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
 [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεῖς
 [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
 [943] κακὸς δατητὰς Ἄρης ἀρὰν πατρώων
 [944] τιθεῖς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

[945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλαιοι
 [946] διοδότων ἀχθέων·
 [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
 [948] πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
 [949] ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
 [950] πόνοισι γενεάν·
 [951] τελευταῖαι δ' ἐπηγάλαξαν
 [952] Ἄραϊ τὸν ὄξυν νόμον, τετραμμένον
 [953] παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
 [954] ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
 [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
 [956] ἔληξε δαίμων.
 [957] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

[958] δορὶ δ' ἔθανες

[960] μελεοπαθής.

[962] ἴτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]: ἦέ.

[966b] [Ἰσμήνη]: ἦέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γόοισι φρήν.

[968] [Ἰσμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάνδυρ τεσύ.

[970] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ἔφθισο.

[972] [Ἰσμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὀρᾶν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ἰσμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἑρινύς, ἡ μεγάσθενής τις εἴ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἦέ.

[980b] [Ἰσμήνη]: ἦέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: ξδειξεν ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

[983] [Ἀντιγόνη]: οὐδ' ἔκεθ' ὥς κατέκτανεν.

[984] [Ισμήνη]: σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

[985] [Ἀντιγόνη]: ὤλεσε δῆτ' ἄγαν

[986] [Ισμήνη]: καὶ τὸν ἐνόσφισεν.

[987] τάλαν πάθος.

[989] [Ἀντιγόνη]: δύστονα κήδε' ὀμαίμονα.

[990] [Ισμήνη]: δίσυρα τριπάλτων πημάτων.

[991] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίου σκιά,

[993] μέλαιν' Ἴρι νύς, ἦ μεγασθενής τις εἴ.

[994] [Ἀντιγόνη]: σὺ τοί νιν οἷσθα διαπερών—

Epode

[995] [Ισμήνη]: σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών—

[996] [Ἀντιγόνη]: ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,

[997] [Ισμήνη]: δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

[998] [Ἀντιγόνη]: ὀλοᾷ λέγειν.

[999] [Ισμήνη]: ὀλοᾷ δ' ὀρᾶν.

[1000] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ πόνος—

[1001] [Ισμήνη]: ἰὼ κακά—

[1002] [Ἀντιγόνη]: δώμασι καὶ χθονί.

[1003] [Ισμήνη]: πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

[1004] [Ἀντιγόνη]: καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.

[1005] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.

[1006] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάντα πολυπονώτατοι.

[1007] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἄτα.

[1008] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

[1009] [Ἰσμήνη]: ἰὼ, ὅπου σ τι τιμῶτατον.

[1010] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

[1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦν τα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ

[1012] δήμου προβούλοις τῇσδε καὶ μείας πόλεως.

[1013] ἔτεο κλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός

[1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.

[1015] στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει

[1016] ἱερῶν πατρῶωνδ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ

[1017] τέθνηκεν οὐ περ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

[1018] οὕτω μὲν ἄμφι τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.

[1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν

[1020] ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

[1021] ὥς ὄντ' ἀναστατῆρα καὶ μείων χθονός,

[1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορὶ

[1023] τῷ τοῦδ'· ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται

[1024] θεῶν πατρῶων, οὐς ἀτιμάσας ὄδε

[1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.

[1026] οὕτω πετὴν ὠντόνδ' ὑπ' οἴωνων δοκεῖ

[1027] ταφέντ' ἀτίμωστούπι τιμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μήθ' ὁμαρτεῖντυμβοχόα χειρώματα
- [1029] μήτ' ὄξυμόλποιςπροσσέβειν οἰμώγμασιν,
- [1030] ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξετῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Αντιγόνη]: ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἐγὼ σφεθὰψωκὰνὰκίνδυνον βαλῶ
- [1035] θάψας' ἀδελφόντὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἅπυστοντήνδ' ἀναρχίανπόλει.
- [1037] δεινὸν τὸκοινὸνσπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαίνηςκὰπὸδυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντικοινώνει κακῶν
- [1040] ψυχῇ, θανόντιζῶσα συγγόνῳ φρενί.
- [1041] τούτου δὲσάρκας οὐδὲκοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσσονται·μήδοκησάτωτινί.
- [1043] τάφον γὰρ αὐτῷκαὶ κατασκαφᾶςἐγώ,
- [1044] γυνή περ οὗσα, τῷδεμηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσαβυσσίνου πεπλώματος.
- [1046] καύτῃ καλύψω,μηδέτῳ δόξῃ πάλιν.
- [1047] θάρσει, παρέσταμηχανὴδραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Αντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσᾶκηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν· ἄθαπτοςδ' οὐτος οὐ γενήσεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφω, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἦδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὐ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνω βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἄντη μείβετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἄνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μὲν ὅσον ὁστάτη θεῶν.

[1058] ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρὴ γόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβουλος ἔσθ', ἅπεν νέπωδ' ἐγώ.

[1059b] [Χορός]: φεῦ φεῦ.

[1060] ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἑρινύες, αἵ τ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὦλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

[1065] μήτε πρόπემπιν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάπο τρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἅδελφής

[1071] εἶσιν· τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;

[1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω
etwas
something

[1073] τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.

[1074] ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν

[1075] αἶδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾷ

[1076] κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως

[1077] ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

[1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

[1079] καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

[1080] μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν

[1081] ὅδε Κάδμειων ἥρυξέπολιν

[1082] μὴ ἴνατρα πῆνα μηδ' ἄλλοδαπῶ

[1083] κύματι φωτῶν

[1084] κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.